

Հովհաննես Թումանյան

Ազդ

Հեռացրեք նրան աստծո սեղանից,
Որ չապականե մեր սրբությունը,
Ազատ պահեցեք անսուրբ բերանից
Վարդանի պաշտած աստծո անունը:

Ավարարությամբ գորացած բազկով
Թո՛ղ նա չըկրե մականը Մեծի,
Եվ շահախնդիր, կաշառված խոսքով
Կանգնի քարոզիչ փրկության գործի:

Թո՛ղ չըկատարեն հաշտ ու պատարագ

Մեղանակապուտ, անարժան ձեռքեր,
Ոչ նվիրական կամարների տակ
Անզգա սրտից վերանան երգեր:

Եվ թող քարկոծվի, ով որ անգիտակ
Մարդկային կյանքի վսեմ խորհրդին,

Կրհամարձակվի Հայոց հարկի տակ
Քարոզել հովվել այս ժողովրդին:

